

страдашь послѣ по злѣ. Тога челоуѣка отишелз и убавилз на Иудеите, чи христосъ го исцѣрилз, а Иудеите искали да убѣятъ христа: зашто го исцѣрилз въ сжвѣтъ.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Євреите имали три голѣмы праздницы, които празднѣвали сѣкоа годинъ: перкый праздникъ былз пасхата, коато празднѣвали въ мѣсаци марта, за воспоминаніе, дѣто ги извелз богъ отъ Египетъ. Второй петдесатницата, коато празднѣвали въ маѣ, за воспоминаніе, дѣто имъ далз богъ, законъ петдесать дни подиръ тѣхното излѣзваніе отъ Египетъ. А третій коливарскій, когото празднѣвали въ септемврѣа, когато събирали земленныте си плодове, и правели по ниватъ и лозата колибы, гдѣто са веселили и помѣнѣвали какъ са живѣли 40 години по пѣстинатъ въ колебы, и са хранили съ маннѣ, коато падла отъ небото. На тѣзи три праздницы събиралиса Євреите отъ сичките села во Иерусалимъ, да ги празднѣватъ заедно. Тога христосъ, за да не са яви противенъ на Еврейскіа законъ, отишелз во Иерусалимъ при овчатъ кѣпелъ, коато са нарекла овча: зашто измыкали вътре на овцетѣ червата, които колѣха за жертвъ. Въ тая кѣпелъ слѣзвалз ангелъ божій въ сѣкоа годинъ по веднашь, и направелз по едно чѣдо, което предсказвало нашето крещеніе: зашто, като размѣтелз водътъ, придобивала отъ него силъ и исцѣрвала по единъ боленъ, който влѣзвалъ най перко, както свѣтото крещеніе исцѣрва нашите дѣшевыны волести. При тѣзи водъ изцѣлелз и днешный разслабленный, който лежалъ при нея толко години, за исцѣреніе, и го приварали дръги по силня, които влѣзвали въ кѣпела и са исцѣрвали, но той пакъ не са махвалъ отъ тамо, нити надеждатъ си дигналъ, нити рекалъ на бога нѣкоа хѣлнъ рѣчь, нити проклевалъ часа, въ който былъ роденъ, както праветъ много не тѣрпеливи. За тѣи и полѣчилъ чѣдно исцѣреніе: зашто като го попиталъ христосъ искали здравіе, той рекалъ тѣрпеливо: господи, искамъ, но нѣма кой да ма фзри въ водатъ, когато са размѣти. Гледайте христосъ колко смиреніе показалъ, защо не мѣ рекалъ искашь ли да та оздраве, но казалъ искашь ли здравіе, и като рекалъ искамъ, тога христосъ мѣ казалъ: стани земи одара си и ходи, и той авіе станалъ и началъ да ходи: зашто христовата рѣчь, като всесилна тосъ часъ мѣ укрѣпила костите и жилыте и той станалъ, зелъ си одара и ходилъ, за което Иудеите го укорѣвали чи носи одара си въ сжвѣтъ. Но христосъ по много въ сжвѣтъ правелъ тѣжквизи чѣдеса, за да набчи насъ, какъ е добро и въ праздника да стѣрваме благодаріе, и да показваме милость на сла-